

- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy przepisy prawa krajowego, które w przypadku sporu sądowego z producentem dotyczącego roszczenia odszkodowawczego nakładają na nabywcę pojazdu podnoszącego to roszczenie w pełnym zakresie ciężar udowodnienia istnienia urządzenia ograniczającego skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007, a ponadto również nieistnienia okoliczności faktycznych, na podstawie których miałyby zostać stwierdzone, iż urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu powyższego przepisu jest wyjątkowo dopuszczalne na podstawie art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. a) rozporządzenia nr 715/2007, bez konieczności dostarczenia przez producenta pojazdu informacji na ten temat w postępowaniu dowodowym, są sprzeczne z wymienionymi w wyroku Trybunału z dnia 21 marca 2023 r. (sygn. C-100/21) przepisami art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE (?) w zakresie, w jakim z tych ostatnich przepisów wynika, że nabywca pojazdu musi mieć roszczenie odszkodowawcze wobec jego producenta w przypadku zamontowania w nim niezgodnego z prawem urządzenia ograniczającego skuteczność działania (zob. pkt 91 i 93 wyżej wymienionego wyroku)?
- 7) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie szóste: Jaki rozkład ciężaru dowodu przewiduje prawo europejskie w sporze sądowym między nabywcą pojazdu a jego producentem dotyczącym roszczenia odszkodowawczego tego pierwszego przeciwko temu drugiemu z tytułu istnienia urządzenia ograniczającego skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007 oraz z tytułu istnienia okoliczności faktycznych, na podstawie których jest ono wyjątkowo dopuszczalne zgodnie z art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. a) rozporządzenia nr 715/2007? Czy stronom przysługują ułatwienia dowodowe, a jeśli tak, to jakie, czy też mają one ewentualne obowiązki, a jeśli tak, to jakie? Jeśli obowiązki mają zastosowanie: Jakie są konsekwencje ich nieprzestrzegania?
- 8) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Czy przepisy prawa krajowego, które nakładają na nabywcę pojazdu w pełnym zakresie ciężar udowodnienia istnienia układu przełączającego lub systemu sterowania, który nie kwalifikuje się wprawdzie jako urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007, ale który jest z innych względów niezgodny z prawem, bez konieczności dostarczenia przez producenta pojazdu informacji na ten temat w postępowaniu dowodowym, są sprzeczne z wymienionymi w wyroku Trybunału z dnia 21 marca 2023 r. (C-100/21) przepisami art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE w zakresie, w jakim z tych ostatnich przepisów wynika, że nabywca pojazdu musi mieć roszczenie odszkodowawcze wobec jego producenta w przypadku zamontowania w nim niezgodnego z prawem układu przełączającego lub systemu sterowania (zob. pkt 91 i 93 wyżej wymienionego wyroku)?
- 9) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie ósme: Jaki rozkład ciężaru dowodu przewiduje prawo europejskie w sporze sądowym między nabywcą pojazdu a jego producentem dotyczącym roszczenia odszkodowawczego tego pierwszego przeciwko temu drugiemu z tytułu istnienia niezgodnego z prawem układu przełączającego lub systemu sterowania, o których mowa w pytaniu ósmym? Czy stronom przysługują ułatwienia dowodowe, a jeśli tak, to jakie, czy też mają one ewentualne obowiązki, a jeśli tak, to jakie? Jeśli obowiązki mają zastosowanie: Jakie są konsekwencje ich nieprzestrzegania?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

(²) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2007, L 263, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 26 czerwca 2023 r. – ZD „BULL INS” AD/PV**

(Sprawa C-387/23, BULL INS)

(2023/C 321/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZD „BULL INS” AD

Strona pozwana: PV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że sprawy wszczęte na podstawie roszczenia regresowego, przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierowców zgodnie z prawem krajowym, są objęte zakresem stosowania prawa Unii Europejskiej w związku z zakazem ograniczania własnej odpowiedzialności przez ubezpieczyciela?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że prawo Unii ma zastosowanie, czy wskazany powyżej przepis i art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takich roszczeń, dochodzonych przez osobę fizyczną lub przeciwko osobie fizycznej, osobę tę należy uznać za „konsumenta”, biorąc pod uwagę zasadę skuteczności oraz wymogi związane z ochroną konsumentów?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 r., L 263, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wedding (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2023 r. – Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH/Oranzherii Gimel II EOOD

(Sprawa C-389/23, Bulgarfrukt)

(2023/C 321/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Strona pozwana: Oranzherii Gimel II EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1393/2007⁽¹⁾ i rozporządzenie (WE) nr 1896/2006⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który przewiduje, że europejski nakaz zapłaty powinien zostać uznany przez sąd za nieważny w ramach środka odwoławczego, jeżeli nie został on doręczony lub nie został skutecznie doręczony pozwanemu?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy powyższe rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który przewiduje, że wykonanie europejskiego nakazu zapłaty uznaje się za niedopuszczalne, jeżeli nie został on doręczony lub nie został skutecznie doręczony pozwanemu?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy rozporządzenie nr 1896/2006 należy interpretować w ten sposób, że pozwany, który wie o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, ale któremu nakaz ten nie został jeszcze doręczony lub nie został skutecznie doręczony, nie może jeszcze wnieść skutecznie sprzeciwu od tego nakazu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. 2007, L 324, s. 79).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1).